

Brzdíace zariadenie zv. „vlačuha“

Predmetom mesiaca august je dnes už málo známe brzdíace zariadenie sedliackeho voza zv. „vlačuha“.

Používala sa na brzdenie rýchlosti voza pri zväžaní obilia v kopcovitom teréne.

Väčšinou bola zhotovená z klátu tvrdého dreva (zriedkavejšie z dosky) - na vrchu so železným klinom a krúžkom. Aby brzdíaci účinok bol silnejší, niektorí do nej natĺkli i klince.

Pri zväžaní obilia po svahoch sa cez železný krúžok vlačuhy prevliekla dlhšia reťaz a priviazala sa k vozu. Vlačuha sa svojou rovnou stranou dotýkala zeme, vláčila sa po nej. Ako záťaž sa na ňu vždy niekto musel postaviť - najčastejšie to bola však gazdova žena.

Vystavené vlačuhy pochádzajú z obce Černík. Pri použití vydávali ostrý, škripavý hlas, preto napríklad v susednom Veľkom Kýre ju nazývali „fakutya“ -v preklade „drevený pes“.

Vlačuhy sa pri zväžaní obilia používali až do 2. svetovej vojny.